

ENGLISH TENSES

(ฉบับปรับปรุงเนื้อหาสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง)

- Tenses และหลักการใช้โดยสมบูรณ์
- Parts of Speech ที่จำเป็นต้องรู้ก่อนเรียน Tenses
- การแต่งประโยคบอกเล่า คำถามและปฏิเสธตามหลักไวยากรณ์
- อธิบายด้วยภาษาง่ายๆ เรียนได้ด้วยตนเอง

ผศ.ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

B.A. (English) M.A. (English)

PhD (English Comparative Literature)

English Tenses

ผศ. ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

ISBN :974-91874-9-0

สงวนลิขสิทธิ์

พิมพ์ครั้งที่ 4 : มกราคม 2548 จำนวน 3,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 5 : มีนาคม 2548 จำนวน 3,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 6 : ธันวาคม 2548 จำนวน 3,000 เล่ม

ออกแบบปก : นเรศ สุรสิทธิ์

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or copied in any form or any means-graphic, electronic, or mechanical, including taping, or information storage and retrieval systems-without written permission of the publisher.

ฉบับเป็นเล่มจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ดวงกมลสมัย จำกัด

15/234 ซ.เสือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กทม. 10900

ฉบับ eBook จัดจำหน่ายโดย

โรงเรียนกวดวิชาเดอะพันดิต

564/7 ถนนหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

โทร. 0-43 042225/ 085 2454028 // www.thepundittutor.com

คำนำ (พิมพ์ครั้งที่ 6)

หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหาหลักๆ เรื่อง Tenses แต่สำหรับการพิมพ์ครั้งที่ 6 นี้ได้มีการนำเนื้อหาที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ก่อนเรียนเรื่อง Tenses คือเรื่อง Parts of Speech บางส่วนมาอธิบายให้อ่านได้เรียนรู้ด้วย ซึ่งการอธิบายจะใช้วิธีเหมือนการสอนในห้องเรียนเป็นหลัก ดังนั้นจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจ ส่วนเนื้อหาเรื่อง Tenses ยังคงอัดแน่นด้วยคุณภาพเหมือนเดิม

การเรียนรู้ Tenses ไม่เพียงแต่เป็นผลดีต่อการสอบวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้นแต่ยังช่วยในการพูด การอ่าน การเขียน และการฟังได้อีกด้วย เพราะ Tenses คือโครงสร้างภาษาที่เป็นกฎเกณฑ์สำคัญสำหรับการก้าวไปสู่ความเป็นเลิศในด้านภาษาอังกฤษนั่นเอง เหนือสิ่งอื่นใดสิ่งหนึ่งที่ผู้เรียนต้องเตือนตัวเองเสมอเกี่ยวกับเรื่อง Tenses คืออย่าเรียนเพียงเพื่อให้จำรูป Tenses และวิธีใช้ได้เท่านั้น แต่ขอให้ประยุกต์ไปใช้ในรูปต่างๆ ด้วย เช่นใช้ในการวิเคราะห์ข้อสอบ การพูดประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ เป็นต้น เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนข้ามพ้นการยึดติดในเรื่อง Tenses ที่เป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้คนไทยส่วนมากพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้อีกด้วย ผู้เรียนควรใช้ Tenses เป็นเหมือนสะพานในการข้ามไปสู่ความสำเร็จในการใช้ภาษาพูด อ่าน เขียน

ด้วยเหตุที่การเรียนรู้ไวยากรณ์เป็นเหมือนการปูพื้นฐานหรือวางรากฐานในด้านภาษาอังกฤษให้กับตนเอง ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงเหมาะกับนักศึกษาทุกระดับ

หนังสือเล่มนี้ได้รับการตอบรับจากผู้อ่านด้วยดีมาตั้งแต่การพิมพ์ครั้งแรก และฉบับพิมพ์ครั้งที่ 5 (มกราคม 2548) จำนวน 3,000 เล่ม ได้จำหน่ายหมดภายในเวลาอันสั้น (สั่งพิมพ์ครั้งที่ 6 ในเดือนธันวาคม 2549) แต่ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 อาจจะออกสู่สายตาผู้อ่านช้าไปหน่อย เพราะว่าผู้เขียนมีหนังสืออีกจำนวนมาก (ในขณะที่พิมพ์ซ้ำหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนมีหนังสือจำนวน 31 เล่ม/ปกที่วางจำหน่ายอยู่ตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วประเทศ) ที่ยังคงอยู่ที่โรงพิมพ์ ทั้งหนังสือพิมพ์ซ้ำและหนังสือใหม่ ดังนั้นอาจทำให้หนังสือเล่มนี้ออกช้ากว่าที่ควรจะเป็นอยู่บ้าง เหนือสิ่งอื่นใดผู้เขียนต้องขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่ให้การสนับสนุนผลงานของผู้เขียนด้วยดีมาโดยตลอดตั้งแต่พิมพ์หนังสือเล่มแรกจนถึงเล่มปัจจุบันและยังมีหนังสือของผู้เขียนเองอีกหลายเล่มที่รอการพิมพ์ ซึ่งหวังว่าหนังสือทุกเล่มจะได้รับการตอบรับจากผู้อ่านด้วยดีเหมือนเช่นเคย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือทุกเล่มของผู้เขียนจะให้ความรู้ตามเนื้อหาที่เขียนในเล่มนั้นๆ อย่างกระจ่างชัด แก้อัศจรรย์ใจของผู้อ่านได้ตรงจุดและเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของท่านผู้อ่านทุกท่าน

ผศ. ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

พฤศจิกายน 2560

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	3
สารบัญ	4
บทที่ 1	7
บทนำ/ INTRODUCTION	7
บทที่ 2	9
PARTS OF SPEECH	9
Noun	10
หน้าที่ของคำนาม	13
วิธีสร้างคำนาม	14
การใช้คำนามบางคำ	15
คำสรรพนาม	17
คำคุณศัพท์	18
หน้าที่ของคำคุณศัพท์	18
พยางค์ลงท้ายเป็นคำคุณศัพท์	19
คำกริยา	21
คำกริยาวิเศษณ์	29
Sample Adverbs	29
Interrogative Adverbs	30
Relative Adverbs	30
ศัพท์ที่เป็นได้ทั้ง adjective และ adverbs	32
ตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์	32
คำบุพบท	35
คำบุพบทเฉพาะ	40
บทที่ 3	49
PRESENT SIMPLE TENSE	49
Tenses หลักในภาษาอังกฤษ	50
Tense ย่อยของ Present Tense	50
Tense ย่อยของ Past Tense	51
Tense ย่อยของ Future Tense	52

	หลักการใช้ Tenses	53
	Present Simple Tense	53
	หลักการเติม -s, และ -es	54
	การใช้ Present Simple Tense	57
	การสร้างประโยคคำถาม Present Simple	63
	การสร้างประโยคปฏิเสธ Present Simple	66
	การสร้างประโยคคำถามที่มี Wh-questions	70
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	75
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	77
บทที่ 4	PAST SIMPLE TENSE	79
	การใช้ Past Simple Tense	80
	การสร้างประโยคคำถาม Past Simple Tense	83
	การสร้างประโยคปฏิเสธ	86
	การสร้างประโยคคำถามของ Past Simple Tense	88
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	92
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	96
บทที่ 5	PRESENT CONTINUOUS TENSE	98
	หลักการใช้ Present Continuous Tense	99
	การสร้างประโยคคำถาม Present Continuous	110
	การสร้างประโยคปฏิเสธ Present Continuous	111
	กฎการเติม ing	112
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	115
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	121
บทที่ 6	PRESENT PERFECT TENSE	122
	การใช้ Present Perfect Tense	123
	การสร้างประโยคคำถามของ Present Perfect	130
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	132
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	136
บทที่ 7	FUTURE SIMPLE TENSE	138
	การใช้ Future Simple Tense	139

	เปรียบเทียบการใช้ will+v ₁ กับ be + going to	145
	การใช้ will และ shall	146
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	149
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	153
บทที่ 8	PAST CONTINUOUS TENSE	154
	การใช้ Past Continuous Tense	155
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	158
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	164
บทที่ 9	PAST PERFECT TENSE	165
	การใช้ Past Perfect Tense	165
	แบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	170
	เฉลยแบบฝึกหัดประจำเนื้อหา	173
บทที่ 10	PRESENT PERFECT CONTINUOUS TENSE	174
	การใช้ Present Perfect Continuous Tense	174
บทที่ 11	PAST PERFECT CONTINUOUS TENSE	177
	การใช้ Past Perfect Continuous Tense	177
บทที่ 12	FUTURE CONTINUOUS TENSE	180
	การใช้ Future Continuous Tense	180
บทที่ 13	FUTURE PERFECT TENSE	183
	การใช้ Future Perfect Tense	183
	เปรียบเทียบ Future Perfect กับ Perfect อื่น ๆ	185
บทที่ 14	FUTURE PERFECT CONTINUOUS TENSE	186
	การใช้ Future Perfect Continuous Tense	186
	Future in the Past	187
	แบบฝึกหัดท้ายเล่ม	189
	เฉลยแบบฝึกหัดท้ายเล่ม	193
หนังสืออ้างอิง		195

บทที่ 1

บทนำ (INTRODUCTION)

หัวใจสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษคือไวยากรณ์ ไวยากรณ์ถือเป็นระเบียบภาษาที่นำไปสู่การพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง ซึ่งทั้งสี่ทักษะที่พูดมานั้นล้วนแต่อาศัยไวยากรณ์เป็นหลัก อาศัยการประยุกต์ไวยากรณ์ไปใช้ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งการเรียนไวยากรณ์ก็เหมือนกับการสร้างรากฐานที่ดีสำหรับการสร้างบ้านเรือน ถ้ารากฐานดีบ้านเรือนก็มั่นคง แต่ถ้ารากฐานไม่ดีบ้านเรือนนั้นก็ไม่น่าคง เช่นเดียวกับคนที่มีความรู้ไวยากรณ์อังกฤษดีจะเรียนพูดก็ง่าย จะเรียนเขียนก็ง่าย จะเรียนอ่านก็ง่าย จะเรียนเกี่ยวกับการฟังก็ง่ายเพราะพื้นฐานดีมีระบบ ต่างจากคนที่ไม่มีแต่ศัพท์คือท่องศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากมายแต่ไม่มีความรู้เรื่องไวยากรณ์ คนกลุ่มนี้จะเจอปัญหาเมื่อต้องฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยเหตุที่โครงสร้างภาษาอังกฤษต่างจากโครงสร้างของภาษาไทยนั่นเอง ตัวอย่างเช่น

จากประโยคว่า ‘ผมได้พบผู้หญิงสวยมากคนหนึ่งซึ่งพักอยู่ที่โรงแรมแพงมาก ๆ แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ’ ถ้าแต่งภาษาอังกฤษแบบภาษาไทยโดยการเรียงไปตามลำดับคงจะได้ประโยคภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

I met woman beautiful very a who stays in hotel expensive extremely a in Bangkok.
นี่เป็นการแต่งแบบไทย ๆ เรียงประโยคตามคำศัพท์ของภาษาไทยฟังดูแล้วพิลึก
เปรียบเทียบกับแต่งตามโครงสร้างภาษาอังกฤษ

I met a very beautiful woman who stays in an extremely expensive hotel in Bangkok.

สังเกตการแต่งประโยคหลังสุดจะเห็นว่าการเรียงคำศัพท์แตกต่างจากภาษาไทยอย่างมาก นั่นก็เพราะว่าภาษาอังกฤษมีโครงสร้างการใช้ภาษาที่แตกต่างกับภาษาไทยอยู่มากพอสมควร โดยเฉพาะการใช้คำขยายเช่นคำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ เป็นต้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการพูด การเขียน การอ่าน ก็จะเป็นอย่างนี้ตลอดนี้อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่คนไทยเราคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นค่อนข้างยากโดยเฉพาะเกี่ยวกับการพูดและการฟัง แต่ถ้าเรียนโครงสร้างของภาษาไทยให้เข้าใจอย่างดีแล้วนำไปใช้ให้เป็น ให้ถูกต้องแล้วปัญหาเหล่านี้ก็จะน้อยลงจนหายไป ในที่สุด ดังนั้นการรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวไม่พอ ในขณะเดียวกันการรู้โครงสร้างเพียงอย่างเดียวก็ไม่พอเช่นกัน เพราะทั้งสองส่วนคือทั้งศัพท์และโครงสร้างต่างก็มีความจำเป็นต่อกัน และกันและสนับสนุนซึ่งกันและกันนั่นเอง ดังนั้นผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งสองอย่างคือมีความรู้เรื่อง

โครงสร้างภาษาและมีความรู้เรื่องศัพท์เพื่อนำมาใช้ในโครงสร้างต่างๆ เหล่านั้นในการแต่งประโยค ในการพูด การเขียน เป็นต้น

หนังสือเล่มนี้ได้รับการปรับปรุงเนื้อหาในเรื่องการเรียนรู้โครงสร้างภาษา หรือ Tenses ให้เข้าใจง่ายขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตโดยการเพิ่ม Parts of Speech เข้ามาอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นเนื้อหาที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนเรื่อง Tenses เนื้อหาส่วนที่เพิ่มเข้ามานี้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงโครงสร้างภาษา หน้าที่ของคำที่เป็นส่วนประกอบของประโยคหรือส่วนประกอบของคำพูดได้ดียิ่งขึ้น ที่สำคัญคือเนื้อหา Parts of Speech จะเน้นที่การนำไปใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นหลัก เช่นการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การสอบ TOEIC, TOEFL เป็นต้น นอกจากนั้นเมื่อทำความเข้าใจเนื้อหาส่วนนี้แล้วการเรียนรู้ Tenses ก็จะง่ายขึ้นเพราะ Tenses ต่างๆ ล้วนแต่ต้องใช้คำศัพท์ใน Parts of Speech มาประกอบกันเพื่อสร้าง Tenses ของตัวเองด้วยกันทั้งนั้น ส่วนเนื้อหาเดิมคือเรื่อง Tenses ซึ่งเป็นเนื้อหาหลักของหนังสือเล่มนี้ก็ยังคงเข้มข้นเหมือนเดิม และที่สำคัญอีกอย่างคือได้เพิ่มเฉลยสำหรับแบบฝึกหัดท้ายบทไว้อีกด้วยซึ่งจะทำให้ผู้เรียนตรวจสอบการทำแบบฝึกหัดของตนเองได้

หนังสือเล่มนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้อ่านทั้งที่เป็นนักเรียน นักศึกษาและบุคคลทั่วไปเข้าใจเนื้อหาและการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นและที่สำคัญคือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ทั้งในเรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบต่างๆ รวมถึงการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

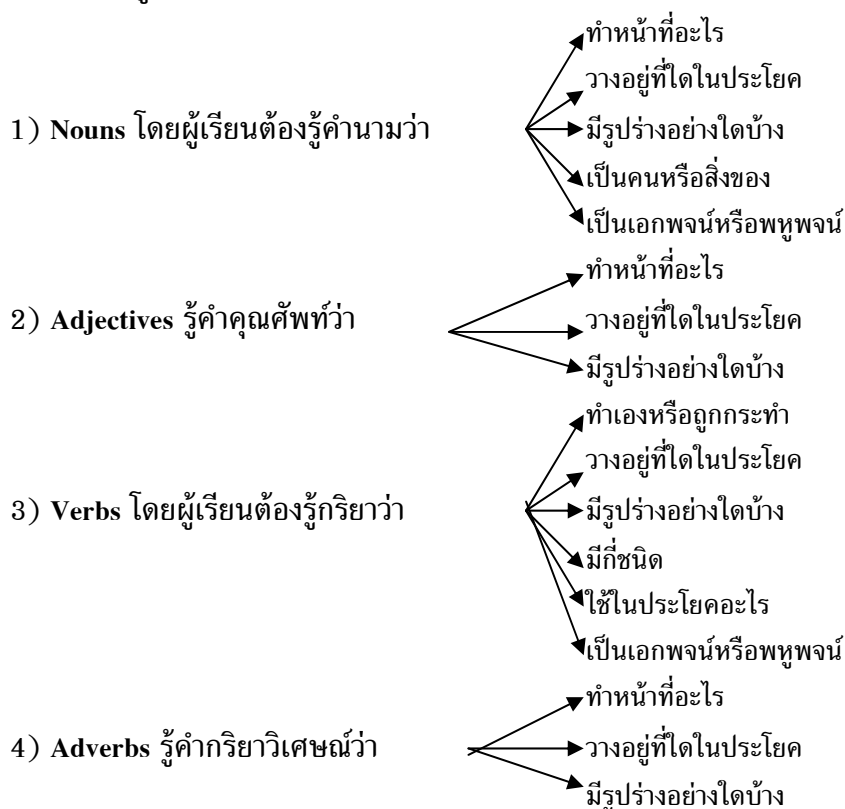
บทที่ 2

PARTS OF SPEECH

สำหรับภาษาอังกฤษแล้วประโยค (sentences) อนุประโยค (clauses) และวลี (phrases) ล้วนแต่สร้างมาจากคำพูดหรือคำศัพท์ด้วยกันทั้งนั้น นั่นคือเมื่อนำคำศัพท์ที่มีหน้าที่แตกต่างกันหลายๆ คำมารวมกันจะทำให้เกิดเป็นประโยค เป็นอนุประโยค และเป็นวลี คำต่างๆ ที่พูดถึงนี้ใช้ชื่อรวมกันว่า **Parts of Speech** หรือส่วนประกอบของคำพูด ซึ่งมีอยู่ 8 กลุ่มด้วยกัน

การเรียนรู้เรื่อง **Parts of Speech** ในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้นำมาทั้งหมดแต่นำเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการเรียน Tenses เท่านั้น และการอธิบายก็จะจำลองมาจากการสอนในห้องเรียนที่ผู้เขียนใช้สอนมาไม่น้อยกว่า 10 ปี โดยเนื้อหาเบื้องต้นที่ทุกคนต้องรู้และรู้อย่างถูกต้องไม่ใช่รู้เพราะเคยเรียนมาแต่รู้เพื่อการใช้งาน มีดังนี้

เนื้อหาเบื้องต้นของ **Parts of Speech** ที่ทุกคนต้องรู้และรู้อย่างถูกต้องไม่ใช่รู้เพราะเคยเรียนมาแต่รู้เพื่อการใช้งาน มีดังนี้

- 5) **Preposition** รู้คำบุพบทว่า
- ทำหน้าที่อะไร
 - วางอยู่ที่ใดในประโยค
 - มีคำอะไรตามหลังบ้าง

1. **Noun**: คำนามคือคำพูดที่ใช้แทนชื่อของคน สถานที่ สัตว์ สิ่งของ แนวคิดต่างๆ เป็นต้น เช่น

Bangkok is the capital *city* of *Thailand*.

กรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย

Money is a *root* of all *evil*.

เงินคือรากเหง้าของความชั่วร้ายทั้งหมด

The *girl* wrote a *letter* to her *cousin*.

ผู้หญิงคนนั้นได้เขียนจดหมายหนึ่งฉบับถึงญาติของหล่อน

They left the *house* to go for a *walk* after *tea*.

พวกเขาได้ออกจากบ้านเพื่อไปเดินเล่นหลังจากดื่มชาเสร็จ

Democracy is a form of government in which everyone has a share in the administration.

การปกครองระบอบประชาธิปไตยคือรูปแบบของการปกครองที่ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครอง

คำนามมีสองชนิดคือคำนามที่มีรูปร่างสัมผัสได้หรือที่เรียกว่า รูปธรรม (Concrete Nouns) เช่นคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น และคำนามที่ไม่มีรูปร่าง สัมผัสไม่ได้ที่เรียกว่า นามธรรม (Abstract Nouns) เช่นความตาย (death) การเกิด (birth) หรือแนวความคิดต่างๆ (concepts) เป็นต้น

คำนามที่นิยมนำมาออกข้อสอบมักจะเป็นคำนามที่ผู้เรียนไม่ค่อยคุ้นเคย นั่นคือคำนามที่เป็นนามธรรม (Abstract Nouns) คำนามเหล่านี้มีมากมายหลายหมื่นหลายแสนคำซึ่งยากต่อการจดจำให้หมดในเวลาอันสั้น แต่อย่างไรก็ตามข้อบังคับสำหรับการเรียนเรื่อง Noun คือผู้เรียนต้อง

- 1) เมื่อดูรูปร่างของคำศัพท์แล้วบอกได้ทันทีว่าคำนั้นเป็นคำนาม บอกได้ว่าเป็นคนหรือสิ่งของ เป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์
- 2) รู้หน้าที่ของคำนามอย่างดี รู้ว่าคำนามวางไว้ในที่ตำแหน่งในประโยคภาษาอังกฤษ
- 3) รู้และท่องจำได้ว่าคำนามชนิดใดเป็นนามนับไม่ได้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำใดก็ตามที่ลงท้ายด้วยคำต่อไปนี้ จะเป็นคำนามเสมอคือ

ลงท้ายด้วย	ตัวอย่าง	ลงท้ายด้วย	ตัวอย่าง
-tion	relation	-dom	kingdom
-ence	difference	-ance	importance
-ity	necessity	-hood	brotherhood
-ness	happiness, sadness	-ery	recovery
-ship	relationship	-tude	solitude
-ism	industrialism	-cracy	democracy
-logy	psychology		

The _____ of the discovery was not recognized during his lifetime.

- A) importune B) important
C) importance D) importantly

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่าการรู้ 1) ตำแหน่งที่ถามว่าเป็นตำแหน่งของคำศัพท์อะไร นั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก (the + noun) 2) รูปร่างของคำศัพท์ว่าคำศัพท์ที่ลงท้ายต่างๆ กันนั้น เป็นคำอะไรได้บ้าง โดยให้ตัดคำที่ใช้ผิดตำแหน่งก่อน เช่นสมมติว่าข้อนี้ผู้สอบแปลไม่ได้แม้แต่คำเดียว แต่จำกฎและท่องกติกาท่างๆ ในหนังสือเล่มนี้ได้ก็สามารถทำข้อสอบได้โดยใช้วิธีวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) ตำแหน่งหลัง The เป็นคำนามเสมอ
- 2) ข้อ D เป็นคำ Adverb เพราะลงท้ายด้วย ly ให้ตัดทิ้ง
- 3) ข้อ B ลงท้ายด้วย ant เป็นคำ Adjective ให้ตัดทิ้ง
- 4) ข้อ A ลงท้ายไม่ใช่คำนาม (เป็นคำกริยา) ตัดทิ้ง

5) จากตารางข้างบนที่ให้ท่องจำคำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย *ance* เป็นคำนามเสมอ ดังนั้นจึงเลือกตอบข้อ C ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ตามที่กล่าวแล้วคำนามมีทั้งคำนามที่นับได้และนับไม่ได้ นอกจากที่กล่าวแล้วข้างต้น คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำใดก็ตามลงท้ายด้วยคำต่อไปนี้จะเป็นคนเสมอ การรู้ว่าคำศัพท์ที่เป็นคำนามเป็นใครจะมีประโยชน์คือ

1) คำนามที่เป็นคนจะเป็นคำนามนับได้ นั้นหมายความว่า เป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ ข้อสอบนิยมออกให้คำนามชนิดนี้เป็นประธานและจะใช้กริยาที่ไม่สัมพันธ์กัน เช่น

Presentations on technological applications in marine research **has been**^A **scheduled**^B for several sessions **during**^C the **weekly**^D conference on marine biology.

จากตัวอย่างข้อสอบข้างบนนี้ส่วนกริยา คือ has been scheduled อยู่ในรูป passive voice นั้นหมายความว่าประธานน่าจะไม่ใช้คน ยิ่งกว่านั้นกริยาตัวแรกคือ has ยังบอกได้อีกด้วยว่า ประธานนอกจากจะไม่ใช้คนแล้วต้องเป็นคำนามเอกพจน์ด้วยเพราะใช้ has เป็นกริยา ถ้าประธานไม่เป็นไปตามที่กล่าวมาแสดงว่า ข้อ A ผิด (คุณคิดว่าศัพท์ไหนคือประธานซึ่งประธานจะเป็นคำศัพท์เพียงคำเดียวเท่านั้น) ประธานในประโยคนี้คือ Presentations เท่าที่เราเรียนมาในหน้าที่แล้วว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำใดก็ตามลงท้ายด้วย tion จะเป็นคำนาม (มียกเว้นบ้าง) นั้นหมายความว่า Presentation เป็นคำนามและถ้าเติม s ที่คำนามนั้นก็กลายเป็นคำนามนับได้ พหูพจน์ทันที อีกอย่างถ้าไม่มีขีดเส้นใต้แสดงว่าคำศัพท์นั้นถูกต้องเสมอเพราะข้อสอบไม่ได้ถาม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ากริยา has ผิดเพราะประธานเป็นพหูพจน์แต่ใช้กริยาเป็นเอกพจน์ ตอบข้อ A แก้เป็น have been scheduled

2) คำนามที่เป็นคนถ้าใช้เป็นประธานส่วนมากแล้วจะใช้กริยาที่เป็น active voice ในทางตรงกันข้ามถ้าคำนามที่เป็นสิ่งของถูกนำมาเป็นประธานนิยมใช้กริยาเป็น passive voice (แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นอย่างนี้เสมอไป บางครั้งประธานเป็นคนแต่ถูกกระทำก็มีเช่น One of my students was punished yesterday. หรือบางครั้งประธานเป็นสิ่งของแต่อาจใช้รูป active voice ก็ได้ เช่น Information plays an important role in making decision. เป็นต้น ดังนั้นการที่จะใช้ประโยค active หรือ passive voices นั้นควรดูทั้งประธานและกริยาทั้งคู่ประกอบกัน)

คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำใดก็ตามลงท้ายด้วยพยางค์ต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นคำนามนับได้และเป็นคน คือ

คำลงท้าย	ตัวอย่าง	คำลงท้าย	ตัวอย่าง
-er	writer, teacher	-or	governor
-ist	scientist	-ee	employee
-ic	comic	-ian	musician

หน้าที่ของคำนาม

คำนามในภาษาอังกฤษทำหน้าที่ได้หลายอย่าง แต่ที่ออกข้อสอบบ่อยที่สุดมี 3 อย่าง ซึ่งหน้าที่ของคำนามทั้งสามอย่างต่อไปนี้ผู้เรียนไม่เพียงแต่ท่องจำได้เท่านั้นแต่ยังต้องสามารถเข้าใจและใช้งานได้ด้วย ดังนี้

1. เป็นประธานของกริยา

Dictionary is useful for students who are learning English.

พจนานุกรมมีประโยชน์ต่อนักศึกษาที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ

Love and hatred are common to all human beings.

ความรักและความชิงชังเป็นของคู่กันกับมนุษย์

คำนามที่ใช้เป็นประธานตามตัวอย่างข้างบนนี้ถือว่าง่ายเพราะมีคำนามเป็นประธานเพียงคำเดียว

A number of problems relating to **employee**^A advancement **has**^B come to the attention **of**^C the management **recently**^D.

ส่วนประธานยาวมากคือ A number of problems relating to employee advancement แต่ตามความเป็นจริงแล้วประธานมีเพียงตัวเดียวคือ A number of ซึ่งใช้เป็นประธานพหูพจน์เสมอ ดังนั้นกริยา has จึงผิด ที่ถูกต้องเป็น have

2. ใช้คำนามเป็นกรรมของกริยาแท้

Knowledge brings **wisdom**.

ความรู้คือประทีป

She gave **money** to her brother.

หล่อนได้ให้เงินแก่น้องชายของหล่อน

He purchased **ten eggs** for his sister.

เขาได้ซื้อไข่ให้น้องสาวสิบฟอง

3. ใช้คำนามเป็นกรรมของคำบุพบท (prepositions)

The Old woman sat **in** the **corner**.

หญิงชราได้นั่งลงที่มุมตึกแห่งนั้น

Mr. Dale sleeps **in** the **room**.

คุณเดลนอนหลับในห้อง

วิธีสร้างคำนาม

1) คำนามบางตัวสามารถสร้างมาจากการเติมพยางค์ (ที่อธิบายข้างต้น) ซึ่งเป็นที่รู้จักในนาม Suffix หรือปัจจัย เข้าที่ท้ายคำคุณศัพท์ เช่น

คำคุณศัพท์	คำนาม	คำคุณศัพท์	คำนาม
able	ability	brave	bravery
capable	capability	dense	density
eligible	eligibility	fertile	fertility
generous	generosity	honest	honesty
ignorant	ignorance	just	justice
loyal	loyalty	movable	mobility
novel	novelty	objectionable	objection
pure	purity	quick	quickness
royal	royalty	stupid	stupidity
true	truth	useful	usefulness
vain	vanity	wise	wisdom
young	youth	zealous	zeal

2) คำนามบางคำสร้างมาจากการเติมพยางค์หรือปัจจัย (Suffix) เข้าที่ท้ายคำกริยา เช่น

คำกริยา	คำนาม	คำกริยา	คำนาม
admit	admission	believe	belief
choose	choice	deny	denial
exist	existence	free	freedom
heal	health	invite	invitation
judge	judgement	know	knowledge
live	life	marry	marriage
narrate	narration	offend	offence
perform	performance	quote	quotation
reform	reformation	speak	speech
think	thought	unite	union
vary	variety	wed	wedding

3) คำนามที่เป็นนามธรรมบางคำสร้างมาจากการเติมพยางค์หรือปัจจัย (Suffix) เข้าที่ท้ายคำนามทั่วไปบางคำ เช่น

คำนามทั่วไป	นามธรรม	คำนามทั่วไป	นามธรรม
agent	agency	boy	boyhood
candidate	candidature	dealer	dealership
electrician	electricity	friend	friendship
informer	information	hero	heroism
king	kingdom	lawyer	law
owner	ownership	novelist	novel
reporter	report	pirate	piracy

การใช้คำนามบางคำ

คำนามต่อไปนี้เป็นคำนามที่ส่วนมากแล้วอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทั่วไป และที่สำคัญคือนิยมนำมาออกข้อสอบ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องทำความเข้าใจให้ดีซึ่งมีดังต่อไปนี้

1) คำนามต่อไปนี้มีรูปปลงท้ายด้วย s มักใช้เป็นคำนามพหูพจน์เสมอ (ถ้าใช้เป็นประธานจะเป็นประธานพหูพจน์) คือ

riches	tidings	fetters	breeches
billiards	trousers	valuables	goods
movables	eatables	pantaloon	spectacles
thanks	surroundings	stocks	premises
alms	measles	scissors	wages
proceeds	annals	mumps	shorts
bowels	tongs	stockings	

2) คำนามต่อไปนี้มีรูปเป็นพหูพจน์แต่ใช้เป็นเอกพจน์เสมอ (ถ้าใช้คำนามต่อไปนี้เป็นประธานของกริยาจะเป็นประธานเอกพจน์เสมอ) คือ

mathematics	gymnastics	news	summons
politics	athletics	physics	statistics
mechanics	innings	ethics	gallows

economics classics

3) สมุหนามหรือนามที่เป็นหมู่คณะ (Collective nouns) ต่อไปนี้แม้ไม่ลงท้ายด้วย s แต่ใช้เป็นพหูพจน์เสมอ คือ

gentry	mankind	people	vermin
public	poultry	nation	police
clergy	folk	cattle	peasantry
audience			

4) คำนามต่อไปนี้ใช้เป็นเอกพจน์เสมอ (ถ้าใช้เป็นประธานจะเป็นประธานเอกพจน์เสมอที่สำคัญคือใช้ออกข้อสอบบ่อย) คือ

poetry	cavalry	issue	mischief
advice	infantry	luggage	baggage
physics	offspring	fuel	stationery
hair	information	gram	scenery
rice	abuse	alphabet	furniture
bedding	machinery		

5) คำนามต่อไปนี้มีเพียงรูปเดียวแต่เป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ (ห้ามเติม s ที่ท้ายคำนามเหล่านี้เพื่อทำเป็นพหูพจน์) คือ

sheep	fish	apparatus	corps
cod	yoke	series	swine
pair	score	hundred	species
deer	rice	means	heathen
pan	amends	cannon	dozen
gross	thousand		

6) คำนามธรรมต่อไปนี้ไม่มีรูปพหูพจน์ คือ

Ex: hope, charity, love, kindness

คำสรรพนาม

Pronoun: คำสรรพนามคือคำศัพท์ที่ใช้แทนคำนาม เช่น

He is a brave boy.

เขาเป็นเด็กชายที่กล้าหาญ

She is a beautiful woman.

หล่อนเป็นผู้หญิงที่สวยงาม

Tom is a vegetarian. **He** does not eat meat.

ทอมทานอาหารเจ เขาไม่ทานเนื้อสัตว์

Tom said that **he** was a good boxer.

ทอมพูดว่าเขาเป็นนักมวยที่ยอดเยี่ยมคนหนึ่ง

He gave **it** to Miss Naree.

เขาได้ยกมันให้กับคุณนรี

She got **it** framed.

คุณนรีนำรูปนั้นไปใส่กรอบ

คำที่พิมพ์ด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ **I, my, mine, me, we, our, ours, us** ล้วนแต่เป็นคำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งด้วยกันทั้งนั้น ส่วนคำสรรพนามจำพวก **you, your, yours** เป็นคำสรรพนามบุรุษที่สอง และคำสรรพนามจำพวก **he, his, him, she, her, hers, they, their, theirs, them, it, its** เป็นสรรพนามบุรุษที่สาม ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่นอกวงสนทนา คำสรรพนามตามที่กล่าวมานั้นจัดเป็นหมวดหมู่ให้จำง่ายได้ดังนี้

	เป็นประธาน	เป็นกรรม	แสดงความ เป็นเจ้าของ	แสดงความ เป็นเจ้าของ
สรรพนามบุรุษที่ 1	I We	me us	my our	mine ours
สรรพนามบุรุษที่ 2	You	you	your	yours
สรรพนามบุรุษที่ 3	He She It They	him her it them	his her its their	his hers its theirs

คำคุณศัพท์

Adjective: คำคุณศัพท์คือคำศัพท์ที่ใช้ขยายความหมายของคำนามหรือคำสรรพนาม เช่น

She is an **eloquent** speaker.

หล่อนเป็นนักพูดปากกล้าคนหนึ่ง

There are **ten** boys in my class.

มีนักเรียนสิบคนในห้องเรียนของผม

Electricity is **dangerous**.

ไฟฟ้าอันตราย

Tom is a **brilliant** speaker.

ทอมเป็นนักพูดที่ชาญฉลาด

Her sister reads a **historical** novel.

พี่สาวของหล่อนอ่านนวนิยายเชิงประวัติศาสตร์เล่มหนึ่งอยู่

หน้าที่ของคำคุณศัพท์

(FUNCTIONS OF ADJECTIVES)

คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายนาม ขยายสรรพนามรวมถึงขยาย **noun phrases** คำคุณศัพท์ที่นำมาออกข้อสอบส่วนมากจะเป็นคำคุณศัพท์ที่เป็นนามธรรม ที่สำคัญคือคำคุณศัพท์ที่มีบทบาทสูงมากในการทำข้อสอบให้ได้คะแนนมาก ๆ คำคุณศัพท์มีรูปร่างแตกต่างกันแต่หน้าที่เหมือนกัน ดังนั้นเวลาเรียนเรื่องคำคุณศัพท์ผู้เรียนจึงต้องเรียนทั้งรูปร่างของคำคุณศัพท์และตำแหน่งหรือหน้าที่ของคำคุณศัพท์ด้วย

คำคุณศัพท์มีหน้าที่และตำแหน่งที่วางในประโยค ดังนี้

1. วางคำคุณศัพท์ไว้หน้าคำนามเพื่อทำหน้าที่ขยายนาม เช่น

English is an **interesting** subject.

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ

Mr. Tom will translate the **technical** manual into English.

คุณทอมจะแปลคู่มือการใช้งานเป็นภาษาอังกฤษเอง

A team of **investigative** journalists from a **local** television station revealed Gomarco

Enterprises' **environmental** problems.

ทีมงานของนักรีวิวหนังสือพิมพ์ฝ่ายสอบสวนซึ่งมาจากสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นได้เปิดโปง
ปัญหาทางสิ่งแวดล้อมของ Gomarco Enterprises

2. วางคำคุณศัพท์ไว้หลังกริยา linking verbs เพื่อทำหน้าที่ขยายคำนามที่อยู่ด้านหน้า
linking verbs เช่น

The president's decision was **unacceptable** to the Board of Directors.

การตัดสินใจของท่านประธานไม่เป็นที่ยอมรับต่อกรรมการบริหาร

It is **necessary** to ship orders on time.

จำเป็นต้องส่งสินค้าให้ทันเวลา

My former girlfriend was **beautiful**.

อดีตคนรักผมสวยมากเลยนะ

That song is **sad**.

เพลงนี้เศร้า

She looks **sleepy**.

หล่อนง่วงนอน

That subject doesn't seem **important**.

เนื้อเรื่องนี้ดูไม่ค่อยสำคัญนัก

นอกจากหน้าที่หรือตำแหน่งของคำคุณศัพท์ (ตามที่กล่าวข้างบน) จะมีความสำคัญที่ทุกคนต้องจำได้และใช้เป็นแล้วอีกสิ่งหนึ่งที่ทุกคนต้องท่องจำคือรูปร่างของคำคุณศัพท์ ที่ต้องจำเพราะคำคุณศัพท์ที่นำมาออกข้อสอบส่วนมากผู้สอบจะไมู้ความหมายเพราะคำคุณศัพท์จำพวก red, black, tall, fat, white, thin, short เป็นต้นมีออกข้อสอบน้อยมาก ดังนั้นการจำคำ suffix หรือปัจจัยที่เติมท้ายคำอื่นแล้วกลายเป็นคำคุณศัพท์จึงมีความจำเป็นสำหรับทุกคน

พยางค์ลงท้ายเป็นคำคุณศัพท์

พยางค์ลงท้ายคำ	ตัวอย่าง	พยางค์ลงท้ายคำ	ตัวอย่าง
-ate	moderate	-ous	dangerous
-al	formal, normal	-ing	interesting
-ed	bored	-able	comfortable
-ish	sluggish	-y	sunny
-ic	economic	-ical	economical
-ial	remedial	-ory	sensory

-less	hopeless	-ive	competitive
-ly	friendly		

สรุป

คำคุณศัพท์ที่จะวางอยู่สองที่คือหน้าคำนามที่ตัวเองขยาย และหลังกริยา **linking verbs** ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปต่าง ๆ ดังนี้

a, an, the + adjective + noun.

This is an **expensive** hotel.

a, an, the + adverb + adjective + noun.

This is an extremely **expensive** hotel.

a, an, the + adjective + noun + noun.

I have a **beautiful** diamond ring.

subject + linking verb + adjective.

She is **beautiful**.

หมายเหตุ: คำคุณศัพท์ที่จะวางไว้ในตำแหน่งหลังคำ **Prepositions** เหมือนกับหลัง **a, an, the** ในตัวอย่างข้างบน

What we must do **immediate^A** **is^B** inform our customers even **before trying^C** **to solve^D** the problem.

จากตัวอย่างข้อสอบข้างบนนี้มองนิดเดียวก็รู้ว่าตำแหน่ง A ผิดเพราะตำแหน่ง A คือ do ซึ่งเป็นกริยาของ we ไม่ใช่กริยา linking verb ดังนั้นจึงจะใช้ adjective ตามหลังไม่ได้ ที่ถูกต้องเป็น immediately เป็นตำแหน่งของ adverb

I went to a wonderful exhibit of _____ art at a gallery on Drew Street.

- A) photographer B) photography
C) photograph D) photographic

ถ้าข้อสอบออกเหมือนข้อสอบด้านบนนี้ถือว่าเป็นข้อง่ายเพราะดูเพียงตำแหน่งก็ตอบคำถามได้แล้ว หลัง of เป็นคำนามเสมอที่สำคัญคือมีคำนามอยู่แล้วคือ art ดังนั้นจึงต้องตัดข้อ A)

ทั้ง วิเคราะห์ต่อว่า ตำแหน่งหน้าคำนามเป็นตำแหน่งของ adjective และตัวเลือกที่เหลือที่ลงท้ายเป็นคำคุณศัพท์ได้มีเพียงคำเดียวคือ photographic เท่านั้น

จากตัวอย่างข้างบนจะเห็นได้ว่าการท่องจำพยางค์ลงท้ายจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

คำกริยา

Verb: คือคำกริยา ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้แสดงการกระทำหรือแสดงความเป็นอยู่หรือมีอยู่ของประธาน เช่น

Ali always **makes** a cup of coffee as soon as he **gets** to work.

อาลีมักจะชงกาแฟดื่มทันทีที่เริ่มทำงาน

This system **allows** us to forecast costs with greater precision.

ระบบนี้ทำให้พวกเราทำนายราคาล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ

The nurse **took** a blood sample from Mr. Dale.

นางพยาบาลได้นำตัวอย่างเลือดของคุณเดลไปตรวจ

The importance of the discovery **was not recognized** during his lifetime.

ความสำคัญของการค้นพบไม่ได้รับการยอมรับในช่วงที่เขามีชีวิตอยู่

She **exercises** every day. (action verb)

หล่อนออกกำลังกายทุกวัน

They **seem** upset. (linking verb)

พวกเขาไม่สบายใจ

กริยาถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากที่สุดส่วนหนึ่งของประโยค เพราะประโยคจะถือว่าสมบูรณ์และเป็นประโยคไม่ได้ถ้าขาดกริยา ส่วนกริยาที่ผู้เรียนต้องรู้และใช้ให้เป็นมี 2 ประเภทคือ

1. Principal Verb หรือ Main Verb คือกริยาแท้ กริยาแท้ หมายถึงกริยาที่ผันรูปได้ 3 ช่อง และสามารถเติม **-ing** ได้ด้วย ความจริงกริยาแท้ก็คือกริยาสามช่องที่เราจำกันติดอยู่แล้วนั่นเอง กริยากลุ่มนี้เฉพาะช่องที่ 1 และ 2 จะสามารถมาตามลำพังในประโยคได้ โดยมากจะใช้วางไว้หลังประธาน เช่น

Valaiporn **gave** me an English book.

วไลพรได้ให้หนังสือภาษาอังกฤษแก่ผมเล่มหนึ่ง

(gave เป็นกริยาช่องที่ 2 ของ give ใช้ตามลำพัง โดยไม่สามารถใช้กับกริยาช่วยตัวไหนได้ เพราะเป็นรูปของอดีต)

The horse **kicked** the man.

ม้าเตะผู้ชายคนนั้น

(kicked เป็นกริยาช่องที่ 2 เหมือน gave ต่างแต่รูปเท่านั้น และใช้เหมือนกับ gave ในประโยคแรก)

She **allows** the speaker two hours.

หล่อนให้เวลาผู้พูดเพียงสองชั่วโมง

(allows เป็นรูปกริยาช่องที่ 1 และที่เติม s เพราะประธาน she เป็นเอกพจน์)

กริยาช่องที่ 1 สามารถใช้ร่วมกับกริยาช่วยตัวอื่นได้ เช่น

Ladda **will teach** me English.

ลัดดาจะสอนภาษาอังกฤษให้กับผม

(will เป็นกริยาช่วยวางไว้หน้ากริยาแท้ช่องที่ 1 เท่านั้น และเมื่อใช้ will วางไว้หน้ากริยาแท้ตัวใดแล้ว กริยาตัวนั้นจะเติม s, es ไม่ได้แม้ประธานจะเป็นเอกพจน์ก็ตาม)

Ladda **is writing** an English letter to her mother.

ลัดดา กำลังเขียนจดหมายอังกฤษฉบับหนึ่งถึงคุณแม่ของหล่อน

(is รวมถึง am, are, was, were, be เป็นกริยาช่วยวางไว้หน้ากริยาตัวใดจะต้องเติม ing ที่กริยาแท่นั้นถ้าประธานเป็นผู้ทำต่อกริยานั้นโดยตรง ไม่ว่าประธานจะเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ตาม)

ส่วนกริยาช่องที่ 3 ไม่สามารถใช้วางไว้ตามลำพังเหมือนกริยาช่อง 1 และ 2 ได้ เวลาใช้จะใช่วางไว้หลังกริยาช่วย have, has, had (ประธานทำเอง) และ is, am, are, was, were, be, being, been (ประธานถูกกระทำ) เช่น

Ladda **has written** a letter to her mother.

ลัดดาได้เขียนจดหมายถึงคุณแม่ของเธอหนึ่งฉบับ

(written เป็นกริยาแท้อยู่ในรูปช่องที่ 3 เพราะด้านหน้ามีกริยาช่วยเป็น has)

The letter **was written** by Ladda.

จดหมายฉบับหนึ่งได้ถูกเขียนโดยลัดดา

(written เป็นกริยาช่องที่ 3 เพราะวางอยู่หลังกริยาช่วย was ในประโยคที่ประธานถูกกระทำ)

กริยาแท้ก็จำนวนหนึ่งสามารถสังเกตได้จากพยางค์ที่ลงท้ายคำโดยถ้าคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำใดก็ตามลงท้ายด้วยคำต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกริยาแท้ดังนี้

ปัจจัยลงท้ายคำ	ตัวอย่าง	ความหมาย
-ize	sanitize	ทำให้สะอาด
-en	strengthen	ทำให้แข็งแรงขึ้น
-er	discover	ค้นพบ
-ify	identify	พิสูจน์
-ate	moderate	บรรเทา

2. Auxiliary Verbs คือกริยาช่วยที่ช่วยกริยาแท้ในประโยคเพื่อสร้าง tenses ต่างๆ

2.1 Primary Auxiliary Verb หมายถึงกริยาช่วยที่ทำหน้าที่ได้ 2 อย่างคือ ทำหน้าที่

2.1.1 Verb to be คือ is, am, are, was, were โดยถ้าใช้เป็นกริยาแท้จะแปลว่า เป็น อยู่

ฉันเป็นครู

หล่อนเป็นเพื่อนของฉัน

พวกเราเป็นนักเรียน

They are our customers.พวกเขาเป็นลูกค้าของเรา

ถ้าใช้ verb to be เป็นกริยาช่วยจะใช้วางไว้หน้ากริยาแท้เพียง 2 รูปเท่านั้น คือ

1) be + v_{ing}

โครงสร้างนี้เป็นโครงสร้างของ **Active Voice** คือประธานเป็นผู้ทำเอง โดยมากประธานที่

She ***is translating*** English into Thai.

หล่อนกำลังแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

He **will be sending** this letter to his brother soon.

เขาจะส่งจดหมายฉบับนี้ให้พี่ชายของเขาในเร็วๆ นี้

2) be + v₃

โครงสร้างนี้เป็นโครงสร้างของ **Passive Voice** คือโครงสร้างที่ประธานถูกกระทำ เวลาแปลจะแปลว่า ถูก..... โดยมากประธานที่ถูกกระทำมักจะเป็นสิ่งของ (แต่มีบ่อยไปที่ข้อสอบออกประธานเป็นคนถูกกระทำ)

ประโยค **Passive Voice** จะมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือต้องมี **Verb to be** (is, am, are, was, were, be, being, been) และ กริยาช่องที่ 3 (past participle) ถ้าประโยคใดก็ตามมีเพียงส่วนเดียวคือมี **Verb to be** หรือมีเฉพาะ **Verb₃** ไม่ถือว่าเป็น **Passive Voice** จะเป็นได้เพียง **Active Voice** เท่านั้น เช่น

The book **was written** last month.

หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนเมื่อเดือนที่แล้ว

She **was sent** to study in London.

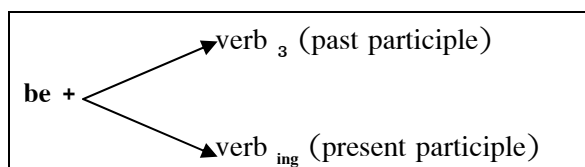
หล่อนถูกส่งไปเรียนที่กรุงลอนดอน

You **will be punished** as soon as your father arrives.

คุณจะถูกทำโทษทันทีที่คุณพ่อของคุณมาถึง

ดังนั้นผู้เรียนสามารถวิเคราะห์กริยาได้ง่ายๆ เพียงแต่ดูว่า ถ้าประโยคใดก็ตามมีกริยา

Verb to be เป็นกริยาช่วย กริยาแท้ต้องมีแค่ 2 รูปเท่านั้น คือ

My wife **was asked** to invite the guests.

ภรรยาของผมถูกขอร้องให้เป็นผู้เชิญแขก

We **were sitting** in the classroom at 7 o'clock.

พวกเรากำลังนั่งอยู่ในห้องเรียนช่วงเวลา 7 นาฬิกา